

208

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1988 r.

w sprawie służby zastępczej.

Na podstawie art. 209 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Tryb kierowania poborowych do służby zastępczej

§ 1. 1. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach zatrudnienia stopnia wojewódzkiego, na podstawie ostatecznych orzeczeń komisji poborowych, przekazują Ministrowi Pracy i Polityki Socjalnej informację o liczbie poborowych, których wnioski o skierowanie do służby zastępczej zostały rozpatrzone pozytywnie, z wyszczególnieniem ich grup zdrowotnych i zawodów.

2. Minister Pracy i Polityki Socjalnej na podstawie danych liczbowych (ust. 1) wskazuje zakłady pracy, do których poszczególne organy administracji państwowej, określone w ust. 1, mają kierować poborowych w celu odbywania służby zastępczej.

3. Terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach zatrudnienia stopnia wojewódzkiego, stosownie do ustaleń Ministra Pracy i Polityki Socjalnej, kierują imiennie poborowych do odbywania służby zastępczej.

§ 2. 1. Skierowanie poborowego do służby zastępczej następuje za pomocą karty skierowania, doręczonej za zwrotnym potwierdzeniem odbioru.

2. Karta skierowania nakłada obowiązek stawienia się do służby w określonym dniu i wskazanym zakładzie pracy. O skierowaniu poborowego organ wymieniony w § 1 ust. 2 powiadamia kierownika zakładu pracy, w którym poborowy ma odbywać służbę zastępczą, oraz szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego, właściwego ze względu na siedzibę tego organu.

§ 3. 1. W karcie skierowania poborowego do służby zastępczej nie można ustalić późniejszego terminu stawienia się do służby niż dzień 31 grudnia roku kalendarzowego, w którym poborowy kończy 24 lata życia.

2. Z przyczyn określonych w art. 46 ust. 2 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207), zwanej dalej „ustawą”, skierowanie może nastąpić, z zastrzeżeniem przepisu ust. 3, do końca roku kalendarzowego, w którym poborowy kończy 28 lat życia.

3. Poborowy, który jest absolwentem szkoły wyższej, może być skierowany do służby zastępczej nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ukończenia ostatniego roku

nauki lub studiów, a jeżeli skierowanie nie mogło nastąpić z przyczyn określonych w art. 102 ust. 3 ustawy — w ciągu następnych 18 miesięcy.

§ 4. Organ, który skierował poborowego do służby zastępczej, zapewnia mu bezpłatny przejazd z miejsca jego pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące do miejscowości, w której ma odbywać służbę.

§ 5. Poborowy skierowany do odbywania służby zastępczej, przeciwko któremu toczy się postępowanie karne, może odbywać tę służbę, jeżeli prokurator lub sąd nie zastosował w stosunku do niego tymczasowego aresztowania albo dozoru Milicji Obywatelskiej.

§ 6. Kierownik zakładu pracy, do którego stawil się poborowy w celu odbycia służby zastępczej:

- 1) dokonuje w dowodzie osobistym poborowego wpisu o rozpoczęciu przez niego odbywania służby zastępczej,
- 2) zawiadamia o powyższym organ, o którym mowa w § 1 ust. 3, oraz wojskowego komendanta uzupełnień, właściwego ze względu na siedzibę zakładu,
- 3) doręcza wojskowy dokument osobisty poborowego wojskowemu komendantowi uzupełnień, wymienionemu w pkt 2, w celu dokonania odpowiednich wpisów,
- 4) kieruje go na wstępne badania lekarskie w celu ustalenia, czy nie istnieją przeciwwskazania do wykonywania określonych prac,
- 5) powierza poborowemu, uwzględniając wyniki wstępnych badań lekarskich, wykonywanie pracy po przeszkoleniu go w zakresie bezpieczeństwa i higieny pracy oraz przepisów przeciwpożarowych, a także po potwierdzeniu, że posiada on dostateczną znajomość tych przepisów i zasad oraz potrzebne umiejętności do wykonywania tej pracy,
- 6) zapewnia zapoznanie poborowego z obowiązującym w zakładzie regulaminem pracy.

§ 7. 1. Niestawienie się poborowego w wyznaczonym terminie do odbycia służby zastępczej jest usprawiedliwione, jeżeli nie mógł on stawić się w tym terminie z powodu obłożnej choroby, stwierdzonej zaświadczeniem lekarskim zakładu społecznej służby zdrowia.

2. O niemożności stawienia się w wyznaczonym terminie do odbycia służby zastępczej poborowy powinien niezwłocznie zawiadomić zakład pracy.

3. Kierownik zakładu pracy może uznać za usprawiedliwione opóźnienie stawienia się do odbycia służby zastępczej, nie przekraczające 2 dni, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, innych niż określone w ust. 1.

§ 8. W razie niestawienia się poborowego w wyznaczonym terminie do odbycia służby zastępczej oraz niezawiadomienia o przyczynie niestawienia, kierownik zakładu pracy zawiadamia, najpóźniej po upływie 2 dni, właściwego prokuratora rejonowego, organ, który skierował poborowego do służby, oraz szefa wojewódzkiego sztabu wojskowego właściwego ze względu na siedzibę tego organu.

Rozdział 2

Obowiązki i uprawnienia poborowych odbywających służbę zastępczą

§ 9. 1. Poborowy jest obowiązany przestrzegać dyscypliny pracy oraz stosować się do poleceń służbowych kierownika zakładu pracy i upoważnionych przez niego pracowników.

2. Poborowy jest obowiązany w szczególności:

- 1) dążyć do uzyskiwania w pracy jak najlepszych wyników,
- 2) przestrzegać ustalonego w zakładzie czasu pracy i wykorzystywać go w sposób najbardziej efektywny,
- 3) przestrzegać regulaminu pracy i ustalonego w zakładzie pracy porządku oraz przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy, jak również przepisów przeciwpożarowych,
- 4) dbać o dobro zakładu pracy, chronić mienie zakładu i używać go zgodnie z przeznaczeniem,
- 5) przestrzegać tajemnicy państwowej i służbowej,
- 6) stosować się, w razie zakwaterowania, do ustalonego regulaminu,
- 7) przestrzegać zasad współżycia społecznego.

§ 10. 1. Poborowemu, oprócz uprawnień przewidzianych w ustawie, przysługują:

- 1) od zakładu pracy, w którym odbywa służbę zastępczą:
 - a) bezpłatne posiłki profilaktyczne i regeneracyjne, wzmacniające — jeżeli odbywa służbę na stanowisku, na którym w danym zakładzie przysługują pracownikom takie posiłki,
 - b) bezpłatne bilety na codzienny dojazd do zakładu pracy i z powrotem, z wyjątkiem przypadków, gdy bezpłatny przejazd zapewnia zakład pracy we własnym zakresie,
 - c) zwrot kosztów przejazdu państwowymi środkami komunikacji, po zakończeniu służby zastępczej, do miejsca jego pobytu w dniu skierowania do służby (§ 4),
- 2) ulgi przy przejazdach państwowymi środkami komunikacji, na zasadach przysługujących żołnierzom zasadniczej służby wojskowej, od dnia rozpoczęcia służby zastępczej do dnia jej zakończenia.

2. Świadczenia, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lit. a) i b), nie przysługują poborowemu w dniach wolnych od pracy oraz za czas urlopów i zwolnień od pracy.

3. Bezpłatne zakwaterowanie, o którym mowa w art. 202 ust. 1 pkt 1 lit. b) ustawy, nie przysługuje, gdy czas dojazdu państwowymi środkami komunikacji do zakładu pracy, w którym poborowy odbywa służbę, nie przekracza jednej godziny.

4. W razie czasowego wykonywania pracy poza siedzibą zakładu pracy, w innej miejscowości, poborowemu przysługuje od zakładu pracy zwrot kosztów przejazdu i zakwaterowania według zasad określonych w przepisach dotyczących należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

5. Poborowemu wykonującemu prace w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych albo w porze nocnej przysługuje dodatek za wykonywanie tych prac, na zasadach określonych dla pracowników wykonujących takie same prace.

6. Koszty wymienione w ust. 1 pkt 1 lit. c) refunduje zakładowi pracy organ, który skierował poborowego do służby zastępczej.

§ 11. W zamian za czas przepracowany na polecenie kierownika zakładu pracy ponad ustaloną normę czasu pracy poborowemu przysługuje w tym samym wymiarze czas wolny od pracy.

§ 12. 1. Poborowemu przysługuje urlop okresowy w wymiarze 7 dni kalendarzowych w pierwszym roku służby zastępczej, 10 dni w drugim roku służby i 14 dni w trzecim roku służby.

2. W pierwszym roku służby zastępczej zakład pracy udziela poborowemu urlopu okresowego po odbyciu przez niego co najmniej sześciu miesięcy służby.

3. Jeżeli poborowy nie wykorzystał urlopu okresowego w całości lub w części z powodu czasowej niezdolności do pracy wskutek choroby, zakład pracy udziela nie wykorzystanego urlopu okresowego w terminie późniejszym.

4. Zakład pracy pokrywa koszty przejazdu poborowego na urlop okresowy z miejsca odbywania służby do miejsca jego pobytu stałego lub czasowego w dniu skierowania do służby zastępczej (§ 4) albo do miejsca zamieszkania najbliższego członka rodziny i z powrotem — według zasad określonych w przepisach dotyczących należności za czas podróży służbowych na obszarze kraju.

§ 13. Poborowemu będącemu krwiodawcą przysługuje zwolnienie od pracy w celu dania krwi oraz na okresowe badania lekarskie, na zasadach jak dla pracowników.

§ 14. 1. Poborowemu przysługuje urlop okolicznościowy w razie:

- 1) ślubu poborowego,
- 2) urodzenia się dziecka poborowego,
- 3) zgonu i pogrzebu członka rodziny albo zgonu i pogrzebu innej osoby pozostającej na utrzymaniu poborowego lub pod jego bezpośrednią opieką, na zasadach określonych w przepisach dla pracowników,
- 4) ciężkiej choroby członka rodziny poborowego lub innej osoby, o której mowa w pkt 3, jeżeli ze wzglę-

du na miejsce odbywania służby zastępczej poborowy nie może ich odwiedzać w czasie wolnym od pracy.

2. Zakład pracy może udzielić poborowemu urlopu okolicznościowego, także w wypadkach innych niż wymienione w ust. 1, jeżeli jest to uzasadnione szczególnieymi względami osobistymi lub rodzinnymi poborowego.

3. Zakład pracy udziela urlopu okolicznościowego w wypadkach określonych w ust. 1 i 2 w wymiarze do 3 dni, chyba że szczególne okoliczności uzasadniają udzielenie urlopu dłuższego, jednak w wymiarze nie większym niż 5 dni.

§ 15. Poborowemu, który wykazuje się wysokim zdyscyplinowaniem i dobrymi wynikami w pracy, kierownik zakładu pracy może w drodze wyróżnienia:

- 1) przyznać premię miesięczną w wysokości 25% miesięcznego przeciętnego wynagrodzenia zasadniczego pracowników zatrudnionych na stanowiskach, na których są wykonywane takie same lub podobne prace,
- 2) zwiększyć wymiar urlopu okresowego za dany rok służby o 2 do 5 dni.

§ 16. 1. Jeżeli poborowy zaniedbuje swoje obowiązki albo narusza ustalony w zakładzie pracy porządek lub dyscyplinę pracy, kierownik zakładu pracy może wymierzać poborowemu kary porządkowe wymienione w ustawie, a w razie ich bezskuteczności przestrzega go przed odpowiedzialnością karną.

2. Poborowemu, któremu zmniejszono wymiar urlopu okresowego lub pozbawiono go tego urlopu, kierownik zakładu pracy może udzielić urlopu w pełnym wymiarze, jeżeli poborowy wykaże się nienagannym wykonywaniem obowiązków przez czas co najmniej sześciu miesięcy.

§ 17. 1. W razie naruszenia uprawnień poborowego, wynikających z odbywania służby zastępczej, może on wnieść skargę do kierownika zakładu pracy.

2. Kierownik zakładu pracy jest obowiązany rozpatrzyć skargę poborowego po jego wysłuchaniu oraz udzielić mu pisemnej odpowiedzi w ciągu 7 dni.

§ 18. W czasie odbywania służby zastępczej w zakresie usprawiedliwiania nieobecności lub spóźnień stosuje się przepisy w sprawie zasad usprawiedliwiania nieobecności w pracy i spóźnień do pracy pracowników, obowiązujące w danym zakładzie pracy.

§ 19. 1. Na wniosek kierownika zakładu pracy poborowy może być przeniesiony do odbywania służby zastępczej w innym zakładzie pracy, jeżeli jest to uzasadnione istotnymi względami organizacyjnymi zakładu.

2. Decyzję w sprawie przeniesienia poborowego do innego zakładu pracy podejmuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach zatrudnienia stopnia wojewódzkiego, stosownie do siedziby zakładu pracy, w którym dotychczas poborowy odbywał służbę zastępczą.

§ 20. 1. Poborowemu, który uzyskał określone kwalifikacje zawodowe w czasie odbywania służby zastępczej,

zakład pracy wydaje zaświadczenie stwierdzające uzyskanie tych kwalifikacji.

2. Zakład pracy na wniosek poborowego wydaje zaświadczenie stwierdzające okres i rodzaj wykonywanej pracy w czasie odbywania służby zastępczej.

§ 21. 1. Jeżeli poborowy jest niezdolny do pracy z powodu choroby trwającej co najmniej 3 miesiące, kierownik zakładu pracy jest obowiązany zawiadomić o tym wojskowego komendanta uzupełnień, właściwego ze względu na siedzibę zakładu, w którym poborowy odbywa służbę. Wojskowy komendant uzupełnień kieruje poborowego do rejonowej komisji poborowej, a jeżeli komisja ta nie działa — do rejonowej wojskowej komisji lekarskiej, w celu ustalenia zdolności poborowego do służby wojskowej.

2. Jeżeli poborowy w czasie odbywania służby zachorował lub uległ wypadkowi i został skierowany do szpitala albo poniósł śmierć, zakład pracy zawiadamia o tym niezwłocznie pełnoletniego członka jego najbliższej rodziny.

§ 22. Przy ustalaniu wysokości odprawy pośmiertnej, przysługującej członkom rodziny poborowego, uwzględnia się następujące należności pieniężne: równoważnik w zamian za całodzienne wyżywienie, uposażenie, równoważnik za ubranie oraz dodatek za wykonywanie prac w warunkach szkodliwych dla zdrowia lub szczególnie uciążliwych albo w porze nocnej — z tym że podstawa wymiaru odprawy nie może być niższa od najniższego wynagrodzenia zasadniczego pracowników gospodarki społecznej, zatrudnionych w pełnym miesięcznym wymiarze czasu pracy.

Rozdział 3

Zwalnianie ze służby zastępczej i kierowanie do odbycia pozostałego okresu tej służby

§ 23. 1. Dniem zwolnienia poborowego ze służby zastępczej jest dzień, w którym upływa okres 36, a dla absolwentów szkół wyższych — 24 miesięcy tej służby, obliczony z uwzględnieniem przepisów ust. 2 i 3.

2. Do okresu odbywania służby zastępczej nie wlicza się nie usprawiedliwionej nieobecności w zakładzie pracy, trwającej co najmniej 1 dzień; kierownik zakładu pracy może jednak wliczyć do okresu odbywania tej służby nie usprawiedliwioną nieobecność w wymiarze do 3 dni w roku, jeżeli poborowy wykazał się następnie wysokim stopniem zdyscyplinowania oraz dobrymi wynikami pracy.

3. Do okresu odbywania służby zastępczej nie wlicza się również okresu:

- 1) tymczasowego aresztowania, chyba że poborowy został uniewinniony lub toczące się przeciwko niemu postępowanie karne zostało umorzone,
- 2) odbywania zasadniczej lub zastępczej kary aresztu.

§ 24. 1. Kierownik zakładu pracy na 7 dni przed terminem zwolnienia poborowych ze służby zastępczej sporządza wykaz tych poborowych i przesyła go wojskowe-

mu komendantowi uzupełnień właściwemu ze względu na ich przynależność ewidencyjną.

2. Najpóźniej w ostatnim dniu odbywania służby zastępczej kierownik zakładu pracy:

- 1) dokonuje w dowodach osobistych poborowych wpisu o zakończeniu odbywania służby zastępczej,
- 2) doręcza wojskowe dokumenty osobiste tych poborowych, wraz z ich dowodami osobistymi, wojskowemu komendantowi uzupełnień wymienionemu w ust. 1,
- 3) zawiadamia wojskowego komendanta uzupełnień (ust. 1) o poborowych, którzy przebywają:
 - a) na leczeniu w zakładzie społecznej służby zdrowia,
 - b) w areszcie tymczasowym.

3. Właściwy wojskowy komendant uzupełnień przynosi do rezerwy poborowych posiadających w dowodach osobistych wpisy, o których mowa w ust. 2 pkt 1, dokonując odpowiednich wpisów w ich wojskowych dokumentach osobistych.

§ 25. 1. Poborowego, który w ostatnim dniu odbywania służby zastępczej przebywa na leczeniu w zakładzie społecznej służby zdrowia, kierownik zakładu pracy zwalnia ze służby po ukończeniu leczenia, jednakże nie później niż po upływie 3 miesięcy od dnia, w którym poborowy podlegał zwolnieniu z tej służby, a jeżeli leczenie jest następstwem wypadku powstałego w związku z odbywaniem służby zastępczej — nie później niż po upływie 6 miesięcy.

2. Na pisemną prośbę poborowego zwolnienie go ze służby zastępczej może nastąpić przed upływem okresów wymienionych w ust. 1.

3. W wypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, stosuje się odpowiednio przepisy § 24 ust. 2 pkt 1 i 2 oraz ust. 3.

§ 26. 1. Poborowego, w stosunku do którego zastosowano tymczasowe aresztowanie, kierownik zakładu pracy zwalnia ze służby zastępczej:

- 1) po upływie 3 miesięcy tymczasowego aresztowania,
- 2) bezpośrednio po tymczasowym aresztowaniu, jeżeli nastąpiło ono po odbyciu przez poborowego 33 miesięcy służby, a jeżeli jest on absolwentem szkoły wyższej — 21 miesięcy służby.

2. O zwolnieniu poborowego ze służby zastępczej w wypadkach, o których mowa w ust. 1, kierownik zakładu pracy zawiadamia:

- 1) wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na przynależność ewidencyjną poborowego.
- 2) właściwy sąd lub prokuratora.

3. Poborowego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2,

właściwy wojskowy komendant uzupełnień przynosi do rezerwy.

4. Przepisy § 24 ust. 2 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

§ 27. 1. Poborowego zwalnia się ze służby zastępczej przed jej odbyciem:

- 1) w związku z wydaniem decyzji o konieczności sprawowania przez niego bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny lub prowadzenia gospodarstwa rolnego,
- 2) w wypadku zarządzenia w stosunku do niego wykonania kary pozbawienia wolności, w tym również jako kary zastępczej, lub wezwania do odbycia kary aresztu,
- 3) z powodu uznania go ze względu na stan zdrowia za:
 - a) trwale niezdolnego do służby wojskowej,
 - b) czasowo niezdolnego do służby wojskowej.

2. Zwolnienie poborowego ze służby zastępczej przed jej odbyciem może nastąpić również w razie uznania go za jedynego żywiciela rodziny. Zwolnienie następuje z urzędu lub na podstawie prośby poborowego, złożonej za pośrednictwem kierownika zakładu pracy do organu, o którym mowa w ust. 3 pkt 1.

3. Zwolnienia poborowego ze służby zastępczej dokonuje kierownik zakładu pracy:

- 1) w wypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 1 i ust. 2 — po otrzymaniu zawiadomienia terenowego organu administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach zatrudnienia stopnia wojewódzkiego, właściwego ze względu na siedzibę organu, który wydał decyzję w tych sprawach,
- 2) w wypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 2 — na podstawie zarządzenia (wezwania) właściwego organu,
- 3) w wypadkach wymienionych w ust. 1 pkt 3 — na podstawie orzeczenia komisji poborowej lub wojskowej komisji lekarskiej.

Przepisy § 24 ust. 2 pkt 1 i 2 stosuje się odpowiednio.

4. W zakresie zwalniania ze służby zastępczej poborowych uznanych za jedynych żywicieli rodzin, terenowe organy administracji państwowej o właściwości szczególnej w sprawach zatrudnienia stopnia wojewódzkiego kierują się wytycznymi Ministra Pracy i Polityki Socjalnej.

5. Wojskowy komendant uzupełnień przynosi do rezerwy poborowych zwolnionych ze służby zastępczej z przyczyn, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 3 lit. b) oraz ust. 2. — jeżeli odbyli co najmniej 33 miesiące służby, a będących absolwentami szkół wyższych — jeżeli odbyli 21 miesięcy służby zastępczej.

6. Zasady i tryb uznawania konieczności sprawowania przez poborowych bezpośredniej opieki nad członkiem rodziny, prowadzenia przez nich gospodarstwa rolnego oraz uznawania ich za jedynych żywicieli rodzin,

określają odrębne przepisy dotyczące żołnierzy i członków ich rodzin.

§ 28. 1. Poborowy, o którym mowa w art. 206 ust. 4 ustawy, może być skierowany do odbycia pozostałego okresu służby zastępczej w ciągu 6 miesięcy od dnia ustania przyczyn, które uzasadniały zwolnienie go z tej służby; przepisy § 3 ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

2. W sprawach związanych z kierowaniem do odbycia pozostałego okresu służby zastępczej oraz stawieniem się do tej służby stosuje się ponadto przepisy § 1 i 2 oraz § 4—8, a także § 23 i 24.

Rozdział 4

Przepisy końcowe

§ 29. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 września 1980 r. w sprawie zastępczej służby poborowych (Dz. U. Nr 23, poz. 87).

§ 30. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 września 1988 r.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

209

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 8 sierpnia 1988 r.

zmieniające przepisy niektórych rozporządzeń w zakresie dotyczącym służby zastępczej oraz zasadniczej służby w obronie cywilnej.

Na podstawie art. 34 ust. 2 i 3, art. 37 ust. 6, art. 98 ust. 5, art. 139, art. 165 ust. 5 oraz w związku z art. 208 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej (Dz. U. z 1988 r. Nr 30, poz. 207) i art. 104 § 3 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124 i z 1988 r. Nr 20, poz. 134) oraz na podstawie art. 44 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. o ewidencji ludności i dowodach osobistych (Dz. U. z 1984 r. Nr 32, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 7 września 1979 r. w sprawie składu komisji poborowych i wynagradzania za udział w pracach tych komisji (Dz. U. Nr 21, poz. 123, z 1982 r. Nr 9, poz. 67 i z 1985 r. Nr 52, poz. 270) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Wojewódzka komisję poborową powołuje się w składzie:

1) przewodniczący — wicewojewoda,

2) członkowie:

a) szef wojewódzkiego sztabu wojskowego albo osoba go zastępująca,

b) dyrektor wydziału właściwego w sprawach społeczno-administracyjnych urzędu wojewódzkiego lub jego zastępca,

c) dyrektor wydziału właściwego w sprawach wyznań urzędu wojewódzkiego lub jego zastępca,

d) główny lekarz wojewódzki,

e) lekarz wojskowy, wyznaczony przez dowódcę okręgu wojskowego,

f) inspektor wojewódzki w wydziale właściwym w sprawach społeczno-administracyjnych urzędu wojewódzkiego, który pełni funkcję sekretarza komisji.

2. W wypadku gdy w strukturze urzędu wojewódzkiego nie występują komórki organizacyjne, o których mowa w ust. 1 pkt 2 pod lit. b) i c), w skład wojewódzkiej komisji poborowej powołuje się właściwych pełnomocników wojewody, ustanowionych na podstawie odrębnych przepisów.

3. Do składu wojewódzkiej komisji poborowej wojewoda zaprasza, jako członków tej komisji, przedstawiciela prezydium wojewódzkiej rady narodowej oraz przedstawiciela prezydium rady wojewódzkiej Patriotycznego Ruchu Odrodzenia Narodowego, delegowanych przez te prezydiuma.

4. Rejonową komisję poborową powołuje się w składzie:

1) przewodniczący — prezydent miasta, naczelnik miasta, naczelnik gminy, naczelnik dzielnicy, naczelnik miasta i gminy (lub ich zastępcy) albo kierownik wydziału właściwego w sprawach społeczno-administracyjnych urzędu miejskiego (dzielnicowego), właściwy ze względu na siedzibę komisji,